



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

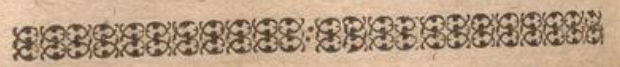
Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

De primo opere Misericordiae corporalis quod est: es[u]rientes pascere; &
quomodo de illo opere sibi facto, Christus sit testimonium daturus, his
verbis: Esuaiui & dedistis mihi manducare cap. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)



DE PRIMO OPERE
MISERICORDIÆ CORPORALIS
QVOD EST: ESURIENTES
pascere; & quomodo de illo opere sibi facto,
Christus sit testimonium daturus,
his verbis: Esuriui & dedistis mihi
manducare.

CAPVT II.

CVm filius hominis in tremendo Iudicij die iudicaturus vniuersum terrarum orbem federit; Non Laurentij craticulam, non Stephani Lapides, non Martyrum tormenta requiret, Non iusti Abel sacrificia, Non deuotionem Enoch, non Iosephi castitatem examinabit; sed in suæ sententiæ primordio, Misericordiam inducet. & Misericordibus præmia retribuet. Huius rei testimonium perhibet Euangelista, qui Iudicij ordinem texens, Dominum inde oriturum dicit: *Venite Benedicti Patris mei percipite regnum quod paratum est vobis ab initio Mundi: Esuriui & dedistis mihi manducare.* Ratio autem cur pro Misericordia sint recepturi gaudia æterna, est: quia quemadmodum

Math. 25.

modum Charitas Deum traxit è cœlis in
 terram: ita charitas è terra, hominem vehet
 in cœlum. Descendit in terram humanita-
 tis assumens miseriam, vt famelicas satiaret
 animas, (ipse namque est panis Angelorũ, *Psal. 77.*
 & aqua saliens in vitam æternam:) sic qui
 famelicos pane materiali satiauerit, procul-
 dubio, ima relinquens in supernam patri-
 am rapietur. Ad nos venit spoliatus gratia,
 vt reindueret, non quibuscumque vesti- *Rom. 13.*
 mentis, sed seipso prout testatur Aposto-
 lus: *Induimini Iesum Christum*: Sic qui nu- *Proverb. 8.*
 dos contexerit, gloria & honore inter An-
 gelos Dei coronabitur. *Delicia Dei sunt es-*
secum filijs hominum; ita qui charitatiue
 peregrinos exceperit hospitio, domiciliũ
 in cœlis sibi comparabit sempiternum. Dei
 filius vsque ad inferni penetralia descendit
 captiuos redempturus; sic qui pro eius a-
 more captiuos redemerit, sine dubio liber-
 tatẽ filiorum Dei assequetur. Medicus ille
 cœlestis animæ infirmitatẽ curaturus, des-
 cendit in terris (hic enim sanat omnes in-
 firmitates nostras) si ergo infirmos visita-
 ueris, à pœnis æterni incendij liberabit.
 Venit in Mundum vt mortuos suscitaret;
 quod si mortuorum curam suscepit quis;
 spondet ei vitam & resurrectionem ad glo-
 riam.

seri
 public
 era

IO ESURIENTES PASCERE

Ioan. 6.

riam. Resuscitabo eum in nouissimo die. Dabit ergò Deus gloriam regni sui Misericordiis, quia Misericordia sola, de sinu paterno, in humanę miserię vallē pertraxit. Subdit verò rationem huius donationis, dùm inquit: Esuriui & dedistis mihi manducare, sitiui, & dedistis mihi bibere. Hospes erā & collegistis me &c. Iusti autē magnificentiam donationis, munificentiamque retributionis

Matth. 25.

admirantes in hæc erumpēt: Domine quando te vidimus esurientem & pauperem: sitientē & dedimus tibi potum? Qui fieri potuit vt fons sitiret, vt aqua vitę sitim pateretur, aut panis Angelorum fame premeretur? tuo

Ioan. 4.

namque sacratissimo ore dixisti: Omnis qui biberit aquam quam ego dabo ei non sitiet in æternum; sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquę salientis in vitam æternam. Quomodo ergo sitim patitur, cuius sedes cœlum est, & terra scabellum pedum suorum? Quomodo te hospitē collegissemus, & in domos nostras induxissemus, quem totus non capit orbis? Quomodo te nudum contexissemus, qui es amictus lumine sicut vestimento? Quomodo te infirmum sanassemus, qui ægrotis omnibus confers medelā? Quomodo te è carcere deduxissemus, cum tu descenderis è cœlo, vt captiuos Patres è Lybo

Psal. 103.

liberares? Tantus erit Diuinæ maiestatis
 splendor vt (quos Fratres appellat Domi-
 nus) non sint eum agnitori, quemadmodū
 nec filij Iacob Fratrem suum ad regię dig- *Genes. 42.*
 nitatis culmen euectum nō cognouerunt.
 Tantus erit regię dignitatis fulgor & glo-
 ria, vt incredibile futurum sit eum famem
 sitimque perpeffum, quē Angelorum cin-
 git exercitus, quemque Beati omnes con-
 gruo honore venerantur. Veruntamen
 Dominus ad interrogata respōdebit. *Quā-
 diu fecistis vni ex his fratribus meis minimis,
 mihi fecistis.* O delectabilem Saluatoris re-
 sponfionem! Si Princeps aliquis longin-
 quum iter peracturus nobili cuidam filiū
 regni successorem comēdaret, qua putas
 voce dulciori eum alloqui posset, quam di-
 cendo: Quod huic filio meo feceritis, mihi
 factū imputabo? Et ecce Dñs ac Saluator o-
 pus impertitū pauperi sibi factū, gratumq;
 testatur. Si Pauperes in regię dignitate fulge-
 rent, nō mirum esset si ad eō sedulō comēn-
 darentur, nunc verò cū illi sint quasi fœces
 & ludibria mundi totius; stupet mēs huma-
 na in tantæ charitatis commendatione. Igi-
 tur Christiane dum in domus tuæ ianuis
 pauperem audis mēdicantem, Christū esse
 cogita, qui per manum pauperis à te possit
 Elec-

seri
 u
 ra

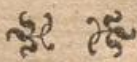
Da-
 icor-
 ater-
 Sub-
 n in-
 e, sti-
 colle-
 a do-
 ionis
 uan-
 rientē
 nit vt
 r, aut
 ? tuo
 is qui
 et in
 e in eo
 Quo-
 e cœ-
 rum?
 & in
 totus
 a con-
 at ve-
 naffe-
 delā?
 s, cum
 tres ē
 ymbo

Pet. Chrysof.
 serm. de Elee
 dof.

Eleemosynam. Ne deneges ergo Christo in pauperis persona mendicanti; *Nam manus pauperis est Christi gazophilacium; quicquid pauper accipit: Christus acceptat.* Christus est qui diebus singulis exclamat. *Misericordiam volo, Nō mihi, sed pauperi.* Si quis Christum in porta mendicantem agnosceret, nunquid obuiam statim procederet; nunquid omnia sibi possibilia charitatis officia impenderet? nunquid sibi maximum honorem impensum arbitraretur, si Deum ipsum hospitio exciperet? Qui in pauperis persona Christum non agnoscit in eo reuera deficit lumen veræ fidei ac veritatis.

Sedulò igitur Eleemosynis incumbendum est vt gratiam eius nobis comparem⁹, qui à nobis in persona pauperis cibum medicat & poscit. Moueat nos, & viscera nostra in charitatem inclinet alienæ paupertatis miseratio; quod si confratris indigentia mouere non valet, moueat saltem consideratio diuinæ humilitatis. Mendicat enim à nobis Christus, à quo nos ipsi diebus singulis victum flagitamus: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*, à quo regni donationem imploramus. Quod si victum, aut vestitum ei recusamus, videndum est, ne maiora quæ nos efflagitamus ipse pariter

riter deneget. Cogita Deum te alloqui & dicere, meus est orbis terrarum & plenitudo eius; vniuersa substantia, quæ in orbe est à manu mea procedit; vt quid ergo renuis dare quæ tibi concessi; quæ tantummodo ad vsum commodauit; vt igitur vox illa dulcis insonet auribus nostris: *Venite benedicti &c. operibus Misericordiæ omne nostrum studium impendamus, ne fortè cum maledictis audiamus: Ite maledicti in ignem æternum qui paratus est Diabolo & Angelis eius: esuriui enim & non dedistis mihi manducare, sitiui, & non dedistis mihi potum &c. Tunc illi tremebundi & confusi dicent: Domine quando te vidimus esurientem aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministrauimus tibi? Tunc respondebit illis dicens: Amen dico vobis quamdiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. Et subiungit Euangelista: & ibunt hi, (supple Immisericordes) in supplicium æternum; iusti autem (& Misericordes) in vitam æternam.*



QVOD

Sten
 m
 d
 ca

isto
 ma-
 uic-
 hri-
 lise-
 quis
 sce-
 eret;
 s of-
 num
 eum
 peris
 o re-
 is.
 oen-
 em,
 me-
 no-
 per-
 gen-
 con-
 at e-
 ebus
 rum
 i do-
 um,
 dum
 e pa-
 riter